

KOMMENTÁR NÉLKÜL közöljük az Élet és Irodalom augusztus 12-i számából **Eörsi István** Varázsigék, c. írásának részletét. Jeles költőnk „különös” vallási felfogás nyomaival találkozott, ami legálábbis elgondolkodtató!

„Két hete például valósággal földbe gyökerezett a lábam, amikor egy kölni templom falán ezt a plakátot pillantottam meg: „Csak öt perc áhítat!” Ha kibontanám ezt a négy szót, ezt kellene mondanom: »Az élet forgatagában, ahol is az idő a szó szoros értelmében pénz, ne feledkezz meg istenről sem: különös előnye, hogy kevésbé időigényes, mint egyéb foglalatosságaid, öt percnyi időráfordítást kíván csak, és ki tudja, talán az örök életet nyered érte cserébe, ami kétségkívül bombaüzlet, főként, ha megfontoljuk, hogy az öt percen kívül mást nem is veszthetsz ezzel a vállalkozásoddal.« Másnap azután még pompásabb szöveg szökkent a szemembe, szintén egy kölni templom faláról: ezt már németül is ideírom, mert nem bizom eléggé műfordítói leleményemben. »Es lohnt sich mit Jesus« — hirdette a felirat, vagyis »Jézussal kifizetődik, Jézus jó befektetés, Jézussal jól jársz.« A »lohnt sich« kifejezést főként a jutányos árukkal kapcsolatban használják. Minthogy Krisztus alakja, ahogyan a hívők és nem hívők tudatában testet ölt, az üzletiesség ellentéte, a kufárszellem tagadása, ez a plakát epigrammatikus élességgel világít rá a közszellemre, amely — akárcsak József Attila macskája — egyszerre akar kint és bent egeret fogni, vagyis kecskét jóllakatni káposztaráfordítás nélkül. E szöveg megalkotói a »Krisztus« és a »kifizetődik« fogalmának egymás mellé rendelésével zseniálisan végrehajtották azt a konzolklációs findzsacselt — mely az itteni társadalom két —, elvben egymást kizáró — ellentétét, az üzletet és a vallást kibékíti egymással.”